

UITSpraak VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : drs. F. Kessel
(lid) : mr. E.J.M. Lombaers
Zaaknummer : **T 2012011/2012-32-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie (hierna te noemen: KNWU)
Registratienummer :

2. Aangever

Naam sportbond : KNWU
Gevestigd te : Nieuwegein, Wattbaan 3-49, 3439 ML Nieuwegein
Ondertekend door : H.J. Kloosterhuis

3. De procedure

- Op 13 juli 2012 is bij aangifteformulier gedateerd 11 juli 2012 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- Bij e-mail van 3 september 2012 heeft de KNWU naar aanleiding van een vraag van de tuchtcommissie bevestigd dat bedoeld is aangifte te doen van overtreding van artikel 5 lid 3 van het Dopingreglement.
- Op 11 juli 2012 heeft het bestuur van de KNWU aan betrokkene een ordemaatregel op basis van artikel 31.2 sub b. van het Dopingreglement opgelegd, bestaande uit een onmiddellijke schorsing.
- Op 6 augustus 2012 is door betrokkene een verweerschrift met toelichting ingediend.
- Op 29 augustus 2012 heeft de Stichting Anti-Dopingautoriteit Nederland (hierna: de DA) een schriftelijke conclusie ingediend.
- Op 27 augustus 2012 heeft de KNWU een schriftelijke conclusie ingediend.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak mondeling behandeld op 24 september 2012 in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn raadsman mr R. Sieben. Namens de KNWU waren de heer H. van Beusekom (manager afdeling sport) en A. Beijersbergen van Henegouwen aanwezig. Namens de DA waren de heer H. Ram (directeur) en S. Teitler (juridisch beleidsmedewerker) aanwezig. De vader van betrokkene is als getuige gehoord. Het verslag van deze mondelinge behandeling wordt aan deze uitspraak gehecht.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak**

De KNWU heeft van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 26 mei 2012 is betrokkene niet verschenen bij een dopingcontrole binnen wedstrijdverband te Houthalen-Hechteren (België). De controle vond plaats tijdens de wedstrijd elite zc/U23(wielrennen op de weg) en is geïnitieerd en uitgevoerd door de Nationale Anti Doping Organisatie van België. Het ontwijken van een dopingcontrole is een overtreding van artikel 5 lid 2 van het Dopingreglement.

Na een door de tuchtcommissie geconstateerde discrepantie in de aangifte tussen de beschrijving van de overtreding in het bij de aangifte gevoegde statusrapport enerzijds en het door de KNWU genoemde artikel uit het Dopingreglement anderzijds heeft de KNWU schriftelijk bevestigd dat bedoeld is aangifte te doen van *overtreding van artikel 5 lid 3 van het Dopingreglement*. Betrokkene heeft zich niet schriftelijk binnen de daartoe door de tuchtcommissie gestelde termijn verzet tegen deze wijziging in de aangifte. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de betrokkene wel bezwaar gemaakt tegen deze wijziging.

5. **Gelet op:**

1. Het aangifteformulier met begeleidend schrijven van de KNWU gedateerd 11 juli 2012, ontvangen op 13 juli 2012 en de e-mail ter rectificatie van de KNWU ontvangen op 3 september 2012.
2. De bij de aangifte gevoegde brief van de KNWU aan betrokkene gedateerd 11 juli 2012 waarin hem wordt medegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang voorlopig is geschorst en dat aangifte zal worden gedaan bij de tuchtcommissie van het ISR.
3. Statusrapport met bijlagen van de DA.
4. Het verweerschrift met bijlage van betrokkene gedateerd 2 augustus 2012 en ontvangen op 6 augustus 2012.
5. De schriftelijke conclusie van de DA gedateerd 28 augustus 2012 en ontvangen op 28 augustus (via e-mail) / 29 augustus (per post) 2012.
6. De schriftelijke conclusie van de KNWU aan de tuchtcommissie gedateerd 23 augustus 2012 en ontvangen op 27 augustus 2012.
7. De brief van de tuchtcommissie aan betrokkene, KNWU en DA gedateerd 3 september 2012.
8. De schriftelijke oproepen voor de mondelinge behandeling, op 13 september 2012 verzonden aan betrokkene, aan de KNWU en aan de DA.
9. Het verslag van de tijdens de mondelinge behandeling afgelegde verklaringen.
10. De statuten van de KNWU, notarieel vastgelegd op 2 november 2010.
11. De op 8 december 2010 tussen het ISR en de KNWU gesloten overeenkomst, die op 1 januari 2011 in werking is getreden.

6. **De tuchtcommissie:**

- 6.1 verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2 is van oordeel dat geen beletselen bestaan de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3 besluit dat de wijziging in de aangifte door KNWU wordt toegestaan;
- 6.4 acht niet bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding van artikel 5 lid 3 van het Dopingreglement heeft begaan;
- 6.5 spreekt de betrokkene daarvan vrij.

7. **Kosten veroordeling**

- 7.1 De KNWU heeft in de aangifte niet verzocht om de betrokkene geheel of gedeeltelijk in de kosten van deze procedure te veroordelen. Nu de betrokkene wordt vrijgesproken ziet de tuchtcommissie geen aanleiding om deze kosten ten laste van betrokkene te brengen.

8. De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus

8.1 Ter zake van haar bevoegdheid

- 8.1.1 Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNWU onder nummer ....
- 8.1.2 De overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaatsgevonden buiten Nederland. De tuchtcommissie stelt vast dat de dopingcontrole waarvoor betrokkene, lid van een bij het ISR aangesloten sportbond, werd aangewezen in het buitenland is uitgevoerd door een instantie die hiertoe krachtens artikel 20 lid 4 Dopingreglement bevoegd was. Op grond van het bepaalde in artikel 20 lid 7 Dopingreglement vindt toepassing van het Dopingreglement en het Tuchtreglement Dopingzaken plaats zodat het ISR bevoegd is van de aangifte kennis te nemen en deze af te doen.
- 8.1.3 Krachtens artikel 10 lid 2 van de statuten van de KNWU is op een overtreding van de reglementen inzake doping de tuchtrechtspraak van de KNWU van toepassing en geschiedt deze tuchtrechtspraak door de tuchtcommissie en commissie van beroep van het ISR. Artikel 11 lid 2 van de statuten bepaalt met betrekking tot de aan het ISR opgedragen tuchtrechtspraak dat de met het ISR overeengekomen reglementen gelden als de van toepassing zijnde reglementen van de KNWU. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNWU en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is in december 2010 tot stand gekomen en met ingang van 1 januari 2011 in werking getreden.
- 8.1.4 Krachtens artikel 11 lid 6 en lid 7 van de Statuten van de KNWU aanvaarden de leden van de KNWU te allen tijde en zonder enig voorbehoud de toepasselijkheid van de overeengekomen reglementen van het ISR inzake doping op de tuchtrechtspraak van de KNWU en aanvaarden zij voor de duur van hun lidmaatschap de te hunnen laste door de KNWU in de overeenkomst het ISR aangegane verplichtingen.
- 8.1.5 Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

8.2 Ter zake van de aangifte

- 8.2.1 De onder 4. genoemde aangifte is namens het bondsbestuur ingediend door de heer H.J. Kloosterhuis, hiertoe schriftelijk gemachtigd door twee leden van het bestuur van de KNWU door middel van de bij het Instituut Sportrechtspraak gedeponeerde handtekeningenlijst. De tuchtcommissie stelt vast dat hiermee de aangifte als gedaan door het bondsbestuur voldoet aan artikel 9 lid 4 Tuchtreglement Dopingzaken van het ISR.
- 8.2.2 Voorts is de aangifte tijdig ingediend zodat naar het oordeel van de tuchtcommissie geen beletselen bestaan deze in behandeling te nemen.

8.3 Ter zake van de overtreding

- 8.3.1 De tuchtcommissie stelt het navolgende vast:
- de betrokkene is lid van de KNWU en was ten tijde van de controle niet opgenomen in van de Nationale Testing Pool van de DA;
  - de betrokkene heeft op 26 mei 2012 deelgenomen aan een wielervedstrijd op de weg, de wedstrijd elite zc/U23, gehouden in Houthalen-Hechteren (België) en georganiseerd door Wielerbond Vlaanderen;
  - in het kader van deze wedstrijd vond een dopingcontrole binnen wedstrijdverband plaats, geïnitieerd door de Vlaamse Gemeenschap;
  - de betrokkene is door de dienstdoende Dopingcontrole official (hierna de DCO) ingeloot voor deze dopingcontrole;
  - de loting heeft plaats gevonden op basis van de lijst met alle deelnemers aan de wedstrijd, inclusief de renners die gedurende de wedstrijd zijn uitgevallen;
  - de uitslag van deze loting is bekend gemaakt conform de ter plaatse geldende voorschriften, zoals neergelegd in het Ministerieel besluit van de Vlaamse regering houdende de wijze van oproeping voor dopingcontrole voor de sport wielrennen;
  - de DCO heeft vastgesteld dat de betrokkene zich niet bij het dopingcontrolestation heeft gemeld;
  - de aanwijzing van betrokkene door de DCO heeft niet plaats gevonden;
  - de DCO heeft hiervan melding gemaakt op een aanvullend formulier, gehecht aan het dopingcontroleformulier;
  - bij brief van 22 juni 2012 heeft de Vlaamse Overheid de DA verzocht het resultaatmanagement en tuchtrechtelijke afhandeling van het dossier over te nemen;

- de Dopingautoriteit heeft de zaak beoordeeld, is tot de conclusie gekomen dat sprake was van een dopingzaak in de zin van het Dopingreglement en heeft conform artikel 33 lid 3 van het Dopingreglement de betrokkene en de KNWU bij aangetekende brief van 3 juli 2012 schriftelijk op de hoogte gesteld van de positieve uitslag;
- de KNWU heeft de betrokkene bij aangetekende brief gedateerd 11 juli 2012 een voorlopige schorsing opgelegd en hem op de hoogte gesteld van het aanhangig maken van de dopingzaak;
- de KNWU heeft vervolgens op 13 juli 2012 bij het ISR aangifte gedaan als hierboven vermeld.

8.3.2 De betrokkene heeft zich zowel in zijn verweerschrift als tijdens de mondelinge behandeling verweerd.

a. Procedureel:

Betrokkene maakt ter zitting bezwaar tegen de wijziging in de aangifte. Hij beschouwt het in de aangifte genoemde artikel 5 lid 2 als leidend en de reglementen laten naar zijn oordeel een wijziging tijdens de procedure niet toe.

b. Inhoudelijk:

De betrokkene stelt zich primair op het standpunt dat er geen sprake kan zijn van overtreding van artikel 5.2 aangezien hij niet is aangewezen voor de controle.

Subsidiair betwist de betrokkene dat hij artikel 5 lid 3 zou hebben overtreden. Hij baseert zich hierbij met name op de ongeldigheid van de loting. Gezien het grote aantal uitvallers was tussen de DCO en de wedstrijdleiding afgesproken dat de loting plaats zou vinden op basis van de uitslagenlijst in plaats van de deelnemerslijst. De betrokkene is door ziekte al in het begin van de wedstrijd uitgevallen. Hij had dus niet geselecteerd mogen worden. Ook in het opdrachtformulier aan de DCO staat duidelijk vermeld: "Wijze van aanduiding van de te controleren personen: de volgende plaatsen in de uitslag: de winnaar en 5 renners bij lottrekking".

Het inhoudelijke verweer is tevens gebaseerd op de stelling dat hij, betrokkene, niet op de hoogte was van het feit dat er een dopingcontrole plaats vond. De overige door betrokkene gevoerde verweren hebben betrekking op de onbekendheid met de procedure in België wegens een gebrek aan voorlichting door onder meer KNWU, de ondoorzichtigheid van de regelgeving, het feit dat betrokkene geen doping heeft gebruikt, het feit dat hij niet heeft geweigerd een monster te produceren, het feit dat hij desgevraagd zeker binnen 10 dagen een medische verklaring zou hebben overgelegd en het ontbreken van (aanmerkelijke) schuld of nalatigheid.

8.3.3 ad a.

De tuchtcommissie stelt vast dat de KNWU slordig is omgegaan met het invullen van het aangifteformulier en dat ook de aanbiedingsbrief van het secretariaat van het ISR een foute verwijzing bevatte. De tuchtcommissie is echter van mening dat de omschrijving van de overtreding in het statusrapport, dat deel uitmaakt van de aangifte, wel duidelijk is en stelt vast dat de betrokkene zich in zijn verweerschrift mede heeft verweerd tegen de overtreding waarvan de KNWU aangifte bedoelde te doen, te weten artikel 5 lid 3: het ontwijken van (enig element van) de dopingcontrole. Bovendien heeft betrokkene geen gebruik gemaakt van de hem geboden mogelijkheid om zich schriftelijk tegen de wijziging te verzetten. De tuchtcommissie verwerpt dan ook het verweer van betrokkene tegen deze wijziging. Naar haar oordeel is betrokkene niet in zijn verdediging geschaad. Ook het verweer dat de reglementen een dergelijke wijziging niet zouden toelaten slaagt niet. Het Tuchtreglement Dopingzaken noch het Dopingreglement bevat voorschriften op dit punt. In artikel 70 van het Dopingreglement is bepaald dat de tuchtcommissie beslist in de gevallen waarin het Dopingreglement niet voorziet. Van deze bevoegdheid maakt de tuchtcommissie gebruik en beslist dat zij deze tuchtzaak zal beoordelen op basis van de gewijzigde aangifte.

8.3.4 ad b.

Gelet op haar beslissing onder a. gaat de tuchtcommissie niet nader in op het primaire verweer.

De tuchtcommissie beperkt zich tot de beoordeling van de vraag of er sprake is van ontwijking van (enig deel van) de dopingcontrole door betrokkene.

De commissie heeft de betrokkene gehoord. Deze heeft verklaard dat hij na een kort aantal ronden ziek werd en genoodzaakt was af te stappen. Vervolgens is de betrokkene opgevangen door zijn vader die hem verzorgde en naar huis heeft gebracht. Een kennis van de betrokkene werd gevraagd diens startnummer bij de organisatie in te leveren. Dit alles vond plaats voordat de Belgische NADO ter plaatse was, voordat was aangekondigd dat een dopingcontrole zou worden uitgevoerd en voordat op de voorgeschreven wijze bekend was gemaakt dat de betrokkene daarvoor was geselecteerd.

De commissie heeft ook de vader gehoord. Vader bevestigt de verklaring van de betrokkene.

Uit het verhoor van de betrokkene en diens vader leidt de commissie af dat betrokkene fysiek niet in staat was de dopingcontrole te ondergaan en/of zich te melden bij het dopingcontrolestation. Door de KNWU en de DA is niet gesteld dat hij daartoe wel in staat was.

Desgevraagd heeft de DA ter zitting verklaard dat indien een voor een dopingcontrole aangewezen betrokkene wegens ziekte niet in staat is om zich aan die controle te onderwerpen, deze met een artsverklaring achteraf van het ondergaan van die controle wordt vrijgesteld. De betrokkene dient die verklaring alsdan binnen 10 dagen aan de DA ter hand te stellen. Een en ander zoals bepaald in artikel 25 lid 3 van het Dopingreglement.

De tuchtcommissie stelt vast dat het Dopingreglement geen regeling bevat voor de situatie die zich in deze zaak heeft voorgedaan: een sporter die wegens ziekte uitvalt nog voordat hij kan worden aangewezen. Het ontbreken van een specifieke regeling voor dit soort situaties is door de DA ter zitting bevestigd. De regeling in artikel 25 lid 3, die voorziet in het overleggen van een medische verklaring achteraf, ziet op de situatie van artikel 5 lid 2 en gaat er van uit dat de sporter al is aangewezen. Hiervan is in deze zaak geen sprake. De DA heeft tijdens de mondelinge behandeling aangegeven dat in gevallen waar de regels niet in voorzien, de tuchtcommissie dient te beslissen. Met dit laatste is de tuchtcommissie eens. Zij baseert deze bevoegdheid op artikel 70 van het Dopingreglement. Zoals artikel 67 van het Dopingreglement voorschrijft interpreteert de tuchtcommissie het Dopingreglement aan de hand van de WADA Code en de IST.

Uit artikel 5 lid 2 van het Dopingreglement en artikel 3.2 van de WADA code blijkt dat het niet meewerken aan een dopingcontrole geen overtreding oplevert indien de betrokkene hiervoor een zwaarwegende reden heeft. Uit artikel 25 lid 3 kan worden afgeleid dat een medische reden een dergelijke zwaarwegende reden oplevert.

Nu volgens de reglementen ziekte voor aangewezen sporters een zwaarwegende reden oplevert, ziet de tuchtcommissie reden daarvan ook uit te gaan bij niet aangewezen sporters. Aldus is de commissie van oordeel dat ziekte van de betrokkene een zwaarwegende reden kan opleveren voor het missen van een dopingcontrole. De DA heeft ter zitting verklaard dat in gevallen van het wegens ziekte niet verschijnen bij een controle voordat de aanwijzing heeft plaatsgevonden ook een medische verklaring achteraf zou moeten worden overgelegd. Hiermee erkent de DA impliciet dat ook in haar optiek in een dergelijke situatie ziekte een zwaarwegende reden kan vormen.

In dit geval is de commissie er van overtuigd dat de betrokkene zodanig ziek was, dat hij daarmee een voldoende zwaarwegende grond had voor het niet deelnemen aan de dopingcontrole.

In artikel 25 lid 3 wordt aan een aangewezen sporters een aanvullende verplichting opgelegd: het overleggen van een doktersverklaring. Tussen de betrokkene en de DA is op initiatief van de vader betrokkene ongeveer drie weken na de wedstrijd telefonisch contact geweest. De betrokkene had inmiddels langs verschillende onofficiële wegen begrepen dat hij een dopingcontrole zou hebben gemist. In dat telefonische contact is niet gesproken over het overleggen van een artsverklaring door de betrokkene. Reden daarvoor was dat de betrokkene niet wist dat dát relevant was, immers bestaat geen procedure voor dergelijke gevallen. De DA wist op dat moment niet dat ziekte de reden was van het missen van de controle.

In de IST is een bijlage, Annex A, gewijd aan het onderzoeken van een eventuele “*failure to comply*”. Deze term – zo blijkt uit de definitie ervan in de IST – wordt gebruikt om de overtredingen van artikel 2.3.2.5 en 2.8 van de WADA code te omschrijven. De inhoud van artikel 2.3 van de WADA code is overgenomen in artikel 5 van het Dopingreglement. Hiermee staat vast dat de bijlage dus ook betrekking heeft op het onderzoeken van overtredingen van artikel 5.3 Dopingreglement, waar het in deze zaak om draait. Ook uit artikel A.1 van de Annex is af te leiden dat de daarin vastgelegde regels mede gelden voor de fase voorafgaand aan de dopingcontrole dus de fase voorafgaand aan de aanwijzing. In artikel A.3 van de annex is bepaald dat het de verantwoordelijkheid van de NADO is om ervoor te zorgen dat de sporter schriftelijk in kennis wordt gesteld van een mogelijke gebrekkige medewerking en dat deze de gelegenheid krijgt om hierop te reageren. In artikel A.4.3 is bepaald dat de NADO, indien zij heeft vastgesteld dat er mogelijk sprake is van een weigering/gebrekkige medewerking, uit alle relevante bronnen, waaronder de sporter, nadere informatie moet vergaren en hiervan verslag moet doen. Uit het ontbreken van enig verslag op dit punt concludeert de tuchtcommissie dat dit in deze zaak niet gebeurd. Ter plaatse is de naam van betrokkene drie maal afgeroepen en heeft de DCO bij een aantal andere renners navraag gedaan. Daar is het bij gebleven. Noch de organisator van de wedstrijd, noch de NADO van België, noch de DA heeft contact gezocht met de betrokkene. Aan betrokkene is aldus de kans ontnomen om te reageren en om in het kader van die reactie desgevraagd tijdig, op een moment dat dit nog zin zou hebben gehad, een doktersverklaring over te leggen. Ter zitting is immers gebleken dat het alsnog aanvragen van een dergelijke verklaring wegens het tijdsverloop geen nut heeft. De betrokkene is officieel pas zes weken na de controledatum door de DA geïnformeerd en werd toen direct geconfronteerd met een aangifte.

Voor zover er van moet worden uitgegaan dat het overleggen van een artsverklaring ook van een nog niet aangewezen sporter kan worden verlangd, zoals door de DA is betoogd, stelt de commissie vast dat het feit dat de betrokkene niet tijdig een artsverklaring heeft afgegeven, hem bij gebreke van een regeling en gelet op de hierboven beschreven gebrekkige handelwijze van de Belgische NADO, niet kan worden verweten.

Concluderend: de tuchtcommissie acht bewezen dat de betrokkene wegens zijn slechte fysieke gesteldheid niet in staat is geweest de dopingcontrole te ondergaan en/of zich te melden bij het dopingcontrolestation en is van oordeel dat het niet tijdig produceren van een doktersverklaring hem niet kan worden verweten. Op deze gronden besluit de tuchtcommissie dat de betrokkene zich niet heeft schuldig gemaakt aan overtreding van artikel 5 lid 3 van het Dopingreglement en dat hij hiervan dient te worden vrijgesproken.

8.3.5 Nu de tuchtcommissie heeft geconcludeerd dat geen sprake is van een overtreding is er geen aanleiding om nader in te gaan op overige inhoudelijke verweren en dus ook niet op de argumenten van de betrokkene en de DA met betrekking tot de geldigheid van de loting en de tuchtrechtelijke consequenties van een eventuele ongeldigheid.

8.4 Terzake van de ordemaatregel

8.4.1 De tuchtcommissie stelt vast dat door haar uitspraak de door de KNWU aan betrokkene opgelegde ordemaatregel niet langer van kracht is.

9. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 17 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen en organisaties beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. Voor betrokkene bedraagt de beroepstermijn 21 dagen na de datum van ontvangst van deze uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk te worden ingesteld bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Amsterdam, 24 oktober 2012

mr. J.M.J.M. Doon
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris

Bijlage: Verslag mondelinge behandeling

Verslag van de mondelinge behandeling

In de zaak T 2012011/2012-32-01, KNWU/ betrokkene, gehouden op 24 september te Nieuwegein.

Aanwezig:

de leden van de kamer: mr. J.M.J.M. Doon (voorzitter), drs. F. Kessel en mr. E.J.M. Lombaers (leden),
de juridisch secretaris: mr. A.M. Bleeker-van Velzen,
de betrokkene en diens raadsman mr. R. Sieben,
de vader van betrokkene en getuige,
de heer mr. H. Ram en de heer mr. S. Teitler namens de Dopingautoriteit,
de heer H. van Beusekom en de heer A. Beijersbergen van Henegouwen namens de KNWU.

De voorzitter opent de zitting. Hij vraagt de vader om de zaal te verlaten omdat hij later wellicht als getuige zal worden gehoord. De voorzitter neemt de inhoud van het dossier door en gaat vervolgens in op de verwarring rond de aangifte. De tuchtcommissie heeft de partijen schriftelijk in kennis gesteld van haar conclusie dat in het aangifteformulier door de KNWU kennelijk een fout artikelnummer is genoemd. Beide partijen zijn hiervan in kennis gesteld en hebben hierop kunnen reageren. De KNWU heeft hierop bevestigd dat inderdaad bedoeld is aangifte te doen van overtreding van artikel 5.3 en niet van artikel 5.2 zoals op het aangifteformulier stond vermeld. De betrokkene heeft hierop niet gereageerd. De heer Sieben verklaart hierop dat deze correspondentie niet door zijn cliënt aan hem is overhandigd en dat hij dus zijn verweer vanavond wel mede zal baseren op artikel 5.2.

De betrokkene verklaart, al dan niet in antwoord op vragen van de tuchtcommissie:

Ik heb mij ter plaatse ingeschreven voor deze wedstrijd en ontving mijn startnummer. Er is toen niets gezegd over een eventuele controle. Ik koers wel vaker in België. Dit seizoen was het de tweede keer. Ook in de jeugd categorie heb ik vaak in België gefietst. Ik heb nooit eerder een controle meegemaakt.

De wedstrijd ging over 120 km, ongeveer 30 rondes. Na 4 à 5 rondes, ik schat na 20 km, werd ik hondsberoerd. Bij de start voelde ik mij nog goed, maar de buikkrampen werden steeds erger. Ik ben bij het inrijden van de straat waar de finishlijn was, een parkeerplaats opgereden en heb achter een boom staan overgeven. Mijn vader stond verderop en kwam mij toen tegemoet. Hij heeft mij toen bij de auto in de schaduw gezet. Ik denk dat ik ziek werd door een combinatie van factoren. Het warme weer heeft meegespeeld. Mijn vader heeft mijn rugnummer van mij afgehaald en aan een kennis gegeven met het verzoek om het te gaan inleveren. Mijn vader heeft mij toen gewassen. Ik kon niet meer staan of lopen, alleen maar op de grond hangen. We zijn naar huis gegaan en daar ben ik ook meteen gaan liggen. De volgende dag had ik ook nog wel wat last, daarna ging het beter.

Ik heb voor de wedstrijd niets ingenomen. Ik had wel genoeg gedronken vooraf.

Ik heb geen idee wat de oorzaak van het ziek worden is. Dit overkwam mij voor het eerst.

Ik heb mijn ziek worden alleen later telefonisch gemeld aan een bestuurlid van mijn vereniging. Ik vermoed dat de kennis die mijn nummer heeft ingeleverd het aan de leiding van de wedstrijd zal hebben vermeld.

Drie weken later hoorde ik via een andere renner dat ik een controle zou hebben gemist. Ik heb toen mijn ploegleider gebeld. Later stond het op internet. Ik heb ook contact opgenomen met het bestuur. Toen heb ik verder gewacht op nadere berichten.

Ik ben niet naar de huisarts gegaan.

Ik weet niet bijster veel van de regelgeving rond doping. Wel waar je problemen mee kunt krijgen zoals bijvoorbeeld medicijnen tegen astma. Het lichamelijke aspect interesseert mij wel maar de regelgeving niet zo. Vanuit de vereniging wordt er geen informatie verstrekt. Op de website staat er ook niets over te lezen. De ploegleider geeft ook geen informatie op dit gebied. Er is 5 jaar geleden een keer een informatieavond geweest maar toen was ik nog geen lid van de vereniging.

Ik heb op de KNWU site proberen na te gaan hoe de controles verlopen maar kon dat niet echt terugvinden.

Ik heb dit seizoen in Nederland ongeveer 8 wedstrijden gefietst. Daar speelt dopingcontrole geen rol. We kletsen alleen over doping bij de grote profs. Bij de klassiekers speelt het wel een rol. Dan vertelt de ploegleider erover. Ik heb een klassieker gereden, maar toen heb ik er niets over gehoord. Er kan op dit gebied nog veel gewonnen worden.

Behalve via de media kende ik de DA niet en ik heb dan ook nooit hun website bezocht.

Pas na mijn zaak is er bij de vereniging een brief uitgegaan waarin iedereen wordt geïnformeerd over het koersen in België.

De Dopingautoriteit verklaart bij monde van de heer Ram, al dan niet in antwoord op vragen van de commissie: Indien een sporter tijdens een wedstrijd door ziekte uitvalt en dus niet op de dopingcontrole kan komen dan moet hij na aanwijzing een medische verklaring overleggen. Voordat hij aangewezen is hebben wij niets met de sporter te maken. Er is geen specifieke regeling voor de situatie die zich hier voordoet, maar ook dan zal er een medische verklaring moeten worden overgelegd. Dit is niet geregeld.

In het eerste contact dat ik had met de vader van betrokkene wist ik nog niets van de zaak. Wij hadden het dossier nog niet in ons bezit. Ik kon toen dus ook niet adviseren om een medische verklaring over te leggen. Pas een maand later werd ons duidelijk dat het om een uitval wegens ziekte ging.

De vader is door de tuchtcommissie gehoord als getuige. Hij verklaart, al dan niet in antwoord op vragen van de commissie:

Het was een warme dag. Wel 30 graden. Het parcours was langer dan we verwacht hadden en er werd meteen veel gas gegeven. Door een slippartij kwam mijn zoon op achterstand en hij moest toen het gat zien te dichtten. Kort daarna gebeurde dat nog een keer. In de vijfde ronde moest hij lossen. Hij schoot linksaf een straat in maar kwam niet naar mij toe. Ik kwam hem toen tegen op de hoek van de straat. Hij vertelde dat hij overgegeven had. We zijn toen naar de auto gegaan en ik heb een washandje gepakt. Het was in een keer afgelopen. Ik heb hem tegen een winkelpui in de schaduw gezet en heb iemand anders het rugnummer laten afgeven. Normaal gaan we altijd eerst douchen en opfrissen maar we zijn nu meteen naar huis gereden en hij is naar bed gegaan. De volgende dag is hij nog niet gaan trainen, daarna herstelde hij. Zoiets was nooit eerder gebeurd. Ik ben wel geschrokken, maar was niet bezorgd, dacht niet dat iets ernstigs aan de hand was. In ieder geval was het niet zo erg dat het nodig leek om meteen naar de huisartsenpost te gaan.

Ik heb niet expliciet aan de kennis die het nummer ging inleveren gevraagd om te melden dat mijn zoon wegens ziekte was uitgevallen. Die kennis is ook kort daarop weg gegaan.

De voorzitter brengt de loting ter sprake, met name de lijst die is gehanteerd voor het uitvoeren van de loting.

De heer Ram verklaart dat het erg zuur is voor betrokkene dat het kennelijk niet de bedoeling was om de deelnemerslijst te gebruiken voor de selectie. Dit is wel gebeurd en dat is niet onreglementair. Met de loting was niets mis. De opdracht aan de DCO is in deze leidend. In Nederlandse situaties stelt de DA zich in Nederland op het standpunt dat een loting ongeldig is als de opdracht niet is nageleefd.

De voorzitter wijst op de opdracht zoals die op het formulier staat vermeld: daar staat "uitslag". Hij vraagt de DA of er nu wel of niet sprake is van een geldige loting. De heer Ram antwoordt dat er in Nederland wordt gekeken naar de opdracht. De heer Teitler (DA) wijst op de bepalingen van de IST. Daarin staat niets over de selectie. Het is irrelevant hoe er wordt geselecteerd. De bedoeling hiervan is dat geen enkele sporter zich er ooit op kan beroepen. Is een sporter is aangewezen moet hij de controle ondergaan.

De heer Ram verklaart voorts:

In Nederland zou de DA een zaak waarin de DCO zijn opdracht niet juist heeft uitgevoerd, niet aanbrengen. Deze controle vond plaats in België en het dossier is aan ons overgedragen. De DA heeft het dossier globaal getoetst, maar oordeelt niet de handelwijze van de buitenlandse collega's.

Het komt vaker voor dat er een sporter om medische redenen uitvalt. Dan komt er later een medische verklaring.

De heer Sieben verklaart:

De jury is in deze zaak in de fout is gegaan. Met de controleur was afgesproken dat de uitvallers buiten de loting gehouden zouden worden. De regels zeggen niets over dit soort gevallen. De Belgische autoriteiten bij wie ik navraag deed zijn ook niet eenduidig. De een zegt dat de loting wel geldig is, de ander van niet. Ik vraag mij af of de sporter daar de dupe van mag worden.

De heer Teitler verwijst naar alinea 5.2 van de conclusie van de DA. De IST vermeldt niets over loting, dus zou er nooit sprake kunnen zijn van een onrechtmatige /onregelmatige selectie. Ook in Vlaanderen werkt men met de IST.

Ik begrijp dat er geen regels zijn over selectie maar wel alle sporters mogen betrokken worden bij controle.

Ik vraag mij af of er nu nog een doktersverklaring kan worden overgelegd.

De voorzitter en commissielid Kessel antwoorden hierop dat dit geen effect zal sorteren. Na zo'n lange tijd kan de arts niets anders verklaren dan wat de patiënt hem vertelt.

De voorzitter verzoekt de KNWU nader in te gaan op het argument van het ontbreken van waarschuwingen op de website van de KNWU. De heer van Beusekom verklaart dat de KNWU inderdaad pas na ontvangst van een brief van de vereniging van de betrokkene de waarschuwing op de website heeft geplaatst. De voorzitter en leden van de tuchtcommissie wijzen de KNWU op een zaak die in 2011 heeft gespeeld en waarin dezelfde problematiek speelde, het ontbreken van kennis bij de renners over de controles in België.

De voorzitter geeft aan dat de tuchtcommissie ontstemd is over het feit dat de KNWU er toen geen gevolg aan heeft gegeven.

De heer Ram beaamt dat alle informatie die de sporters kan bereiken, deze ook werkelijk moet bereiken.

De heer van Beusekom geeft aan dat de KNWU het betreurt dat het alsnog plaatsen van de informatie op de website voor de betrokkene te laat is gekomen.

De vader suggereert dat de DA meer aan voorlichting zou moeten doen. De controles in België zijn massaal onbekend.

De heer Ram geeft aan dat de voorlichtingstaak bij de bond ligt.

De heer Sieben verklaart als volgt:

Ik heb op de website van de KNWU het dopingreglement niet terug kunnen vinden, uitsluitend een link naar de website van de DA. Ook op de website van de DA is het reglement alleen met een zeer specifieke zoekopdracht te vinden. Bij andere sporten is dit anders. Bij de KNWU is het erg ondoorzichtig. Mag er van een sporter verlangd worden dat hij zo diep graaft?

De regels m.b.t. doping zijn in Nederland en België hetzelfde. Echter het beleid van de Nederlandse DA is anders dan die van de NADO in België. In Nederland wordt bij kleine koersen niet gecontroleerd.

Dit kan een sporter toch niet weten.

In het verweerschrift is ingegaan op de beschuldiging van overtreding van artikel 5.3, omdat daarvan aangifte was gedaan. Wij hebben gekeken naar de zaak van 2011. We hebben ons gefocust op 5.2. Er heeft geen aanzegging plaats gevonden, dus van overtreding van artikel 5.2 kan geen sprake zijn. De gang van zaken in deze procedure is verwarrend. Artikel 5.3 stond nergens genoemd tot aan moment van conclusie DA. Overall staat 5.2. Had de betrokkene zelf moeten begrijpen dat iets anders was bedoeld?

De aangifte is in deze leidend. Is onvolledig en incorrect. Volgens de DA moet de tuchtcommissie hierover een oordeel geven. Er is nergens geregeld dat de aangifte gewijzigd mag worden. Waar moeten de betrokkene en ik van uit gaan als we niet van de aangifte kunnen uitgaan?

Aangifte noemt 5.2. Daarop moet beoordeeld worden. Sporter moet ervan kunnen uitgaan dat hij zich moet verweren tegen beschuldiging zoals die in de aangifte staat.

Subsidiar stelt betrokkene zich op het standpunt dat hij ook geen sprake is van overtreding van 5.3. Er is geen sprake van schuld/nalatigheid. Niet is aangetoond dat sporter is vertrokken om de controle te ontwijken.

Voorts verwijst ik naar het WADA reglement, met name naar artikel 2.3 en de toelichting daarop. Ik citeer uit de toelichting: “for example... etc”. Hieruit valt af te leiden dat er uitsluitend sprake kan zijn van een overtreding als er sprake is van opzet, dus als de sporter het oogmerk zou hebben gehad om de aanzegging van de controle te ontwijken. Hiervan is geen sprake. De betrokkene werd ziek. Hij was te ziek om door te rijden. De DA heeft niet aangetoond dat er sprake zou zijn van opzet bij de betrokkene.

Artikel 25 van het dopingreglement strookt niet met de WADA code. Verantwoordelijkheid wordt naar sporter gebracht. Dit mag niet op deze manier worden gedaan, strookt niet met de code.

Bij de bewuste wedstrijd waren er in verband met de warmte erg veel renners uit de koers gestapt. Er is toen afgesproken om deze renners buiten de loting te houden.

Als er sprake is van een zwaarwegende reden is er geen sprake van schuld of nalatigheid. De betrokkene had een zwaarwegende reden om de koers te verlaten.

In artikel 5.2 wordt gesproken van een zwaarwegende reden, in artikel 5.3 staat deze zwaarwegende reden niet genoemd. In het Nationaal Dopingreglement is het anders. En terecht.

Uit artikel 41 in combinatie met artikel 5 maak ik op dat de schuld of nalatigheid hem zit in de zwaarwegende reden. In dit geval is de zwaarwegende reden gelegen in de gezondheid van de betrokkene en diens onbekendheid met de regels.

Ook is geen sprake van overtreding van artikel 5.3 wegens gebrek aan schuld.

In haar conclusie zegt KNWU dat er geen sprake is van opzet om te ontduiken. Ook verwijst de KNWU naar een rechtsbijstandverzekering. Ik heb contact opgenomen met de verzekeringsmaatschappij maar die gaf niet thuis.

Ik concludeer dat de tuchtcommissie tot vrijspraak moet besluiten. Er is niet bewezen dat de overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaats gevonden. De regels zijn niet overtreden. De schorsing dient zo spoedig mogelijk te worden opgeheven. De KNWU heeft niet gevraagd om een kostenveroordeling. De tuchtcommissie zou de betrokkene dan ook niet in de kosten moeten veroordelen.

De heer Ram verklaart dat het niet aan de DA is om iets te stellen of te bewijzen. De DA geeft uitsluitend toelichting op de regelgeving. Het opzetvereiste is in deze zaak niet aan de orde. Er is geen opzet vereist om tot een veroordeling te komen.

Het is aan de tuchtcommissie om te beslissen over zaken die niet geregeld zijn.

De DA is er van uit gegaan dat over de vraag m.b.t. artikel 5.2 of artikel 5.3 al was beslist.

Met betrekking tot artikel 40 en 41 is het duidelijk dat het ontbreken van schuld in de zin van artikel 40 hier niet aan de orde is.

De voorzitter sluit de zitting en deelt mee dat de tuchtcommissie zal proberen om binnen vier weken uitspraak te doen.

mr. J.M.J.M. Doon
(voorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(secretaris)